

KRAJEVNA SKUPNOST VNANJE GORICE

Gasilci preganjali sušo

Prebivalci so 9. julija drugič praznovali krajevni praznik. Lepo vreme je omogočilo, da je bila slovesnost pred vaškim domom in je tako še sproščeneje potekal bogat program.

Najprej so se pri izvedbi vaje pri VVO »Marija Novak« izkazali gasilci tamkajšnjega sektorja in pripadniki enot civilne zaščite. Ukrepali so tako, kot da je ta objekt prizadel potres in je zaradi njega izbruhnil tudi požar na plinski napravi. Akcija, ki jo širše v Ljubljani imenujemo NNNP - Golovec 83, so opravili tekoče in prepričljivo.

Še enkrat so prisotni namenili pozornost domačim gasilcem. Ti so ob 85-letnici društva prejeli avtocestno. Vnanjčani in gostje so tudi tokrat

razvažanju vode po kmetijah dokazala njena priročnost in uporabnost. Dodajmo še to, da se za izboljšano avtocestno (5.000 l) zanimajo tudi ljubljanski poklicni gasilci.

Krajevni praznik je tudi priložnost, da člani samoupravnih teles seznanijo sokrajane z njihovo dejavnostjo in nalogami, ki jih trenutno rešujejo.

V KS je problematična oskrba z vodo. Avtocesta je uničila njihovo zajetje in jih primorala, da so se priključili na vodovod, ki prihaja iz Preserij. Letošnje poletje je še enkrat potrdilo, da ta vodovod ne more zagotoviti dovolj dragocene tekočine za razraščene vasi Preserje, Podpeč, Notranje in Vnanje Gorice ter del Brezovice. Pretežni del vode porabijo že na začetku, vse preveč pa jo izteče tudi po dotrajanih ceveh. Zaradi tega so bili v višje ležečih hišah v Vnanjih Goricah brez vode vse poletje, tisti, ki bivajo nižje, pa so imeli pipe suhe povprečno od 16. do 2. ure. Da bi se položaj začel izboljšati, menijo v Vnanjih Goricah, bodo morali sanirati vodovod med zajetjem v Preserij in tovarno Hoja v Podpeči, trajno in nemo-teno preskrbo z vodo pa bo dal le vodovod iz Bresta.

Drugi žulj Vnanjčanov je prehod čez železniško progo Ljubljana-Postojna tik ob vstopu v njihovo vas. Železničarji zagotavljajo, da bi lahko vključili avtomatske zapornice do 29. novembra, če bodo na komunalni skupnosti naše občine našli sredstva za prestavitev prehoda za okrog 15 metrov proti Notranjim Goricam, tako, da bi cesta prečkala tire pod pravim kotom.

Še eno prometno potrebo čutijo v Vnanjih Goricah: pločnik po desni strani ceste proti Notranjim Goricam. S tem bi se močno povečala varnost pešcev, predvsem pa otrok, na tej s tovarnjaki močno obremenjeni cesti. Kot so dejali v Vnanjih Goricah, zavračajo uresničitev teh del, reorganizacija pri upravljanju cest, saj je cesta prešla iz fonda Komunalnega podjetja Ljubljana v sklad Cestnega podjetja Ljubljana.

Vnanjčani se hudojejo tudi na pošto. Delno zaradi delovnega časa na pošti v Notranjih Goricah. Ta je odprta popoldne le ob sredah in tako lahko zaposleni dobi priporočeno pošiljko le enkrat tedensko, če je dopoldne v službi. Pa tudi zaradi skoraj anonimnega razdeljevanja poštnih števil po vasi. Nekako ne morejo razumeti, da pošta ne zna prisluhniti potrebam uporabnikov, ampak je še vedno močno zaprta v svoje težko prehodne zidove. STANE JESENOVEC



S pločnikom na desni strani ceste proti Notranjim Goricam bi močno povečali prometno varnost pešcev in otrok

spoznali, da je med krajani še veliko ljudi, ki so pripravljene za društvo in dobro kraja razdajati vse svoje znanje in prosti čas.

Navadno Tamovo avtocestno so dopolnili tako, da lahko v dodatno izdelane prekate sprejme najrazličnejše gasilsko orodje, naprave in oblačila oziroma obutev. Ocenjujejo, da je cisterna, za katero je znaten del sredstev namenila tudi občinska šola požarnega varstva, vredna sedaj okrog 1,7 milijona dinarjev. Julija in avgusta pa se je pri

GRADBIŠČI V NOTRANJH GORICAH

Krajani ne stojijo prekrizanih rok

Medtem ko lahko zapišemo, da je ob gasilskem domu pravo, živo gradbišče, pa za tamkajšnje podružnične osnovno šolo lahko le ugotovimo, da nestrpno čaka zidarje, tesarje in druge obrtnike.

Morda se spominjate, da smo večkrat pisali, da se v tej gručasti vasi na obrobju Plešivice pripravljajo na gradnjo novega gasilskega doma. Žal se je vse obrnilo tako, da te želje notranjegoriški gasilci ne bodo mogli kmalu uresničiti. Zato so se odločili, da bodo obnovili in povečali stari dom. Na zboru krajanov so prebivalci obljubili, da bodo letos opravili po deset prostovoljnih delovnih ur in prispevali po 500 dinarjev.

Za I. fazo obnove doma so tako iz raznih krajevnih in občinskih virov (denar, tvarina, delo) zllili kar 1,22 milijona dinarjev. Dom so temeljito povišali in razširili. Prihodnje leto pa bodo ponovno zavihali rokave in mu dali dokončno podobo. Tako je pri gasilcih in njihovem domu.

Kaj pa se je in kaj se bo dogajalo v zgradbi šole in vrta?

Med zimskimi počitnicami (82/83) so hoteli zamenjati razpokani strop v telovadnici. Med delom se je sesul in dal povod za raziskavo trdnosti zgradbe. Strokovnjaki ZRMK so ugotovili, da so potrebni temeljitega zdravljenja vsi stropi v šoli. Ker bi bil tak delen poseg drag, še vedno pa ne bi

rešil prostorske stiske, so se na osnovni šoli na Brezovici, ki je centralna osrednja šola, odločili, da bodo temeljito obnovili notranjegoriško šolo in ji dodali še četrti razred, kuhinjo in jedilnico ter stanovanje.

LUZ je pripravil lokacijsko dokumentacijo, ta mesec pa naj bi zagotovili tudi potrebna sredstva. Osem milijonov naj bi uporabili iz sredstev združene amortizacije osnovnih šol, del denarja bo primaknila skupnost otroškega varstva, ostalo pa naj bi dobili še iz drugih virov. Seveda se bodo tudi dogovorili, kdo bo odplačeval anuitete.

Če bo vse steklo, kot je predvideno, bodo pričeli februarja obnavljati in povečevati zgradbo podružnične osnovne šole v Notranjih Goricah. STANE JESENOVEC



Letos ima pouk popoldne tretji razred podružnične šole v Notranjih Goricah. Če jim bo uspelo do prihodnjega šolskega leta obnoviti in povečati šolo, bo vseh 80 šolarjev hodilo k pouku dopoldne



Ob dotrajanem lesenem mostu so kmetje iz Škofij pri Polhovem Gradcu zgradili nov most iz armiranega betona. Večino sredstev zanj so dali sami.

NA VRSTI JE ELEKTRIFIKACIJA MAČKOVEGA GRABNA

Lopate in krampi čakajo Pograjce

Nekateri (v mestu) nikakor nočejo razumeti, da je tudi izgradnja novega betonskega mostu čez Gradaščico pri Srednji vasi, po katerem bodo lahko nemo-teno prečkali reko kmetje Kozjek, Lamovc, Škof in Leben, za širše (Ljubljansko) okolje pomembno dejanje. Njihove družine in kmetije so živlensko odvisne od mostu, saj jim pomeni dostop do ljubljanskega tržišča, na katerega prodajajo mleko, živino in kmetijske pridelke.

Dosedanji leseni most čez Gradaščico je odslužil po dobrih dvajsetih letih. Tudi kmetje na Škofijah so pripeljali v klonice in na skednje traktorje in priključke, stroje, ki jih stari most ne bi več mogel prenašati.

1,73 milijona dinarjev je znašal predračun za 22 m dolg, 3,80 m širok in na dva stebra postavljen most iz armiranega betona. Šest koristnikov (posamezniki) je z delom, lesom in denarjem prispevalo za most 1,04 milijona dinarjev (!). Njihovi potrebi so prisluhnila tudi krajevna skupnost Polhov Gradec, gozdno gospodarstvo, ljubljanske mlekarne in kmetijska

zemljiška skupnost. Kljub temu je se zmanjkalo nekaj deset tisočakov. Upajo, da jih bo primaknila občinska komunalna skupnost.

Po 38 dneh so kmetje odstranili opaž z betonske gmote, v kateri je 62 kubičnih metrov betona in 6400 kg betonskega železa. Postavili bodo še hrastovo ograjo in nasuli dostopno pot.

To je ena od pomembnejših pridobitev letošnjega poletja v krajevni skupnosti Polhov Gradec. Letos bodo potegnili še okrog 4500 m dolg cevovod do Babne gore ter skoraj štiri tisoč metrov električnega omrežja po Mačkovem grabnu in delu Setnice.

Elektrika bo pričela spreminjati življenje v Mačkovem grabnu že letos, na Babno goro pa bo prišla voda po vodovodu šele prihodnje leto. Postaviti bodo morali še vodohrana pri Bajtarju in nad Glazarjem ter primerne črpalke.

Predsednik komisije za komunalno gospodarstvo pri svetu KS Polhov Gradec Janez Kovač upa, da se bodo krajani radi udeležili prostovoljnih delovnih akcij pri elektrifikaciji Mačkovega grabna. S. J.

Manj možnosti za novo viško trgovino

Ob napovedi, da želi ABC Pomurka delovna organizacija Delikatasa postaviti v soseski VS-6 na Viču prepotrebno samopostrežno trgovino, se je marsikdo razveselil. Tam živi okrog 4.000 prebivalcev, ki se že dolgo pritožujejo zaradi slabe preskrbe, za to potrebo pa trgovini niti ni bilo treba posebej utemeljevati.

Kazalo je, da bosta SGP Grosuplje, ki je lastnik zemljišča in Delikatasa kmalu našla skupni jezik. Izvršni svet, ki je stalno spremljal prizadevanja za gradnjo, je pri vseh dogovorih in prvih akcijah sodeloval, pa se je kljub temu zataknilo. Zakaj? Investitor je po prvih dogovorih ocenil, da ga bo trgovina veljala 65 milijonov dinarjev, od tega bo treba okrog 15 milijonov odšteti za zemljišče. Investicijo so vnesli tudi v srednjeročni program sestavljene organizacije ABC Pomurke (vključena je tudi v rebalans občinskega srednjeročnega plana) in zagotovili potrebna sredstva. Trgovina naj bi bila dograjena do konca prihodnjega leta.

Žal stoji na mestu, kjer naj bi zidali trgovino objekti, ki bi jih morali porušiti in stanovalcem zagotoviti odškodnino oziroma nadomestna stanovanja. Tu se je zataknilo. Začela so se dogovarjanja, SGP Grosuplje pa z lastniki objektov ni našlo skupnega jezika, njihove denarne zahteve so bile previsoke. Potreben bi bil (dolgotrajni) postopek za ugotovitev splošnega ljudskega interesa...

Tako se je zemljišče začelo dražiti, kasnejši pogovori med SGP Grosuplje in Delikatasa pa so pokazali, da bi moral investitor sam plačati vse stroške rušenja objektov in preselitve stanovalcev. Prvotno so predvidevali, da bi to finančno breme prevzeli na vso sosesko, torej tudi na stanovanja, ki jih tam še nameravajo zgraditi. Denarni zalogaj je tako postal za Delikatasa prevelik, saj bi morala samo za opremljeno in za gradnjo pripravljeno zemljišče odšteti 35 milijonov dinarjev, kar pa je seveda precej več od prvotne številke.

Kaj bo z načrtovano gradnjo? Dokončne odločbe še ni, čeprav ABC Pomurka DO Delikatasa, razumljivo, omahuje. Izvršni svet si bo še naprej prizadeval, da bi našli razumno rešitev, v zadovoljstvo krajanov in investitorja, čeprav je treba zapisati, da je možnosti za to mnogo manj, kot so pričakovali ob začetku leta, ko so stekli prvi pogovori o nameravani gradnji.

TUDI NA VRZDENCU

Gasilski praznik

Niso še dobro potihnile sirene ob proslavitvi 100-letnice gasilskega društva Horjul, ko so se svojega jubileja, 50-letnice, spomnili na Vrzdencu. Osrednjo proslavo so odprli s slavnostno paradno - prikazom nekdanje in sodobne gasilske opreme.

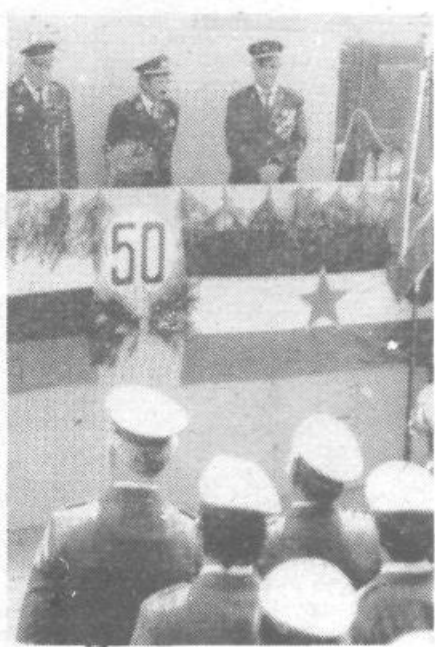
Zato pa je toliko bolj izvirno izzvenel prikaz same zgodovine vrzdenškega gasilskega društva, ki ga je podal njegov predsednik Franc Celarc.

Po njegovih besedah prvi začetki društva segajo še vse tja v leto 1922, ko se je pojavila prva ideja o ustanovitvi požarne obrambe v kraju, vendar pa so zamisel uresničili šele deset let kasneje - leta 1932, ko so začeli z gradnjo gasilskega doma. Toda tedaj so fantje skupaj z ostalimi domačini pošteveno pljunili v roke in dom zgradili v pišlih treh tednih. Naslednje leto so pripeljali še ročno brizgalno in tako so bili tehnično naredi. Po čudni ironiji usode pa so brizgalno še isto leto uporabili.

Društvo šteje danes že nekaj nad 70 članov. Seveda pa se je izpopolnjevalo tudi po tehnični plati. Leta 1965, po krajšem kriznem obdobju, je dobila novo motorno brizgalno in uniforme, leta 1976 pa so si s pomočjo občinske gasilske zveze in prostovoljnih prispevkov nabavili najsodobnejšo motorno črpalke.

Po nabavi novega kombija društvo, med

tem tudi enaindvajset še živečih ustanovnih članov, zdaj polaga svoje upe v novi gasilski dom, ki so ga začeli graditi pred nekaj leti. Leto bo, skupaj s pomlajenimi vrstami, najboljša spodbuda za nadaljnje delo. BRANKO VRHOVEC



Oživljanje glasbene kulture v Šentjoštu



Prijetno živahno in hkrati prijetno ubrano so ondan spet zadoneli zvoki najrazličnejših glasbil v prostornem šentjoškem kulturnem domu.

Za vso to glasbeno polifonijo v šentjoškem domu kulture to pot, sredi letošnjega poletja, niso poskrbeli gostujoči ansambli, ki sicer kaj radi nastopajo v tem hribovskem kraju, temveč učenci pred nedavnim ustanovljene domače glasbene šole. Le-ta je začela z delom novembra lani, ko se je nabralo dovolj interesentov in ob prizadevnem vodstvu prof. Janeza Vidriha, nekdanjega člana simfoničnega in opernega orkestra, je kaj kmalu dosegla raven prave rutinirane šole. Do letošnjega poletja so se učenci že tako usposobili, da so lahko pripravili prvi javni koncert. A tu končno tudi ni bilo izbire: do glasbene šole na Dobrovi je bilo daleč, zanimanje za organizirano glasbeno kulturo pa preveliko, da bi držali križem rok. Tako jim praktično že ni preostalo drugega, kot da ustanovijo lastno glasbeno šolo. Seveda pa vadijo le v prostem času. Šola namreč deluje povsem na prostovoljni bazi. Zato je zanj med krajani še toliko več zanimanja. Trenutno jo obiskuje 24 slušateljev, največ učencev osnovne šole, vendar pa pričakujejo, da se bo število povečalo. Prav to, stalnejše število učencev in solidna kakovost, pa slednjic tudi edinote upravičuje njen namen. BRANKO VRHOVEC